

OLÁH JÁNOS
Olyan nehéz...

*Olyan nehéz szótlanul szólni hozzád
megcsonkolt, kivérezett, hazátlan ország;
mert néma vagy, és néma vagyok én is,
e némaság hiába serkedt vér-íz.*

*Akárhogy is, minden összejtünk sejtí,
bár elbuktunk, nincsen jogunk feladni,
igazságunk cserélni szolga-szóra,
a kimondhatatlant kimondhatóra.*

*Ha szó születne, az is kihez szólna,
hitetlen volna, avagy hívő volna,
lesújtana-e, mint bárd a bárányra,
kimondhatná e mindazt, ami fáj ma?*

*Ha rátámad is testvér a testvérré,
hiába rúgja, marja, teste, vére.
Izom rándul, vér hull utolsó cseppig,
de nem győzhet le, nem válthat meg senkit.*

*Szakadt inakkal, mégiscsak a vártán
várunk száműzve, börtönben vagy pányván.
Mi még hiszünk, de nincs, ki nekünk hinne,
ragályként terjed vereségünk híre.*

*Akkor is bukottan, megroppant, görbe
gerinccel, próbáld kiállni a próbát,
ne nézz a bűnnel fertőzött tükörbe,
vágd a földhöz dadogó világórád!*

Balogh László M. A.: A Kalasán templom (ceruza, tinta, 2006)